

GRABALUZ

DOLORS N. 13. D. 302, 303 Y 304. MEXICO, D. F.

CaK/0047
R1 2/ VIII/ 51
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats
C 11/ agut / 51

Estimats pares: acabem de rebre la seva carta del dia 23 de juliol, que ens ha arribat amb molt poc temps de diferència de la ~~prímx~~ ^{prímx} ~~sexa~~ ^{sexa} carta anterior, ~~en~~ la qual ja ens havia tranquil·litzat. Estem d'acord en la necessitat absoluta de regularitzar la nostra correspondència; tots plegats ho hem dit moltes vegades i no ho fem mai. Perquè no ens fixem un dia a la setmana, passi el que passi, per a escriure encara que només sigui una postal? No vull pas dir que deixem córrer les cartes llargues (tan desitjades pels uns i pels altres!) sinó que ens imposen l'obligació de -encara que la feina o els mals de cap de l'ordre que sigui s'interposin- de donar fe de vida, almenys, un cop setmanalment. No saltres ho rarem així: cada dissabte escriuré, si altra cosa no podem, una postal. Si vostès corresponen d'una manera semblant, tinc la certesa de que, ajudant Déu, no es produiran aquests llargs silencis que ens fan tant mal.

Desitjo que aquesta carta arribi ben oportunament per a felicitar l'aniversari del Joan. Abracint-lo ben fort de part del seu pare, que el recorda sempre amb una estimació creixent.

Pare: li preparo esquemes i una explicació detallada dels componedors per al meu sistema de rotulació, i la manera de servir-sen,

perquè vostè pugui donar-me el seu dictamen final. Tantdebo que pogués ésser d'alguna utilitat a Barcelona.

Els nens estan molt bé. Avui la Teresa ha fet set mesos, i és una veritable delícia. Somriu a tothom, té ~~xxxxxxxxxx~~ caràcter extraordinàriament apacible i repeteix la gesta dels seus germans: pel carrer, tothom s'atura per dir-li coses. Els dos grandets s'avènen molt i juguen sempre durant hores i hores. En fi, gràcies a Déu, som uns pares feliços.

No m'estenc més per no endarrerir ni un moment més el curs d'aquesta carta. La Rosa no hi posa cap mot perquè jo sóc al despatx i ella és a casa.

Mare: vigili molt, perquè caminar per una ciutat gran és un veritable trenecacolls. Estic molt content que ja es trobi bé i que l'accident no hagués tingut majors conseqüències.

Una abraçada amb tot l'amor del seu fill

Perle

Mexic D.F. 27 de juliol del 1951